

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

19. oktober 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 348/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 348/02	Sag C-50/20 P: Appel iværksat den 29. januar 2020 af ZW til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 21. november 2019 i sag T-727/18, ZW mod EIB	2
2020/C 348/03	Sag C-205/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 8. maj 2020 — NE mod Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld	2
2020/C 348/04	Sag C-249/20 P: Appel iværksat den 9. juni 2020 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 2. april 2020 i sag T-571/17, UG mod Kommissionen	3
2020/C 348/05	Sag C-276/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Erfurt (Tyskland) den 24. juni 2020 — A, G, E mod B AG	4
2020/C 348/06	Sag C-296/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 3. juli 2020 — Commerzbank AG mod E.O.	4
2020/C 348/07	Sag C-317/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Mainz (Tyskland) den 16. juli 2020 — KX mod PY GmbH	5

2020/C 348/08	Sag C-318/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. juli 2020 — Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA og Vodafone Italia SpA. mod Ministero della Giustizia, Ministero dello sviluppo economico, Ministero dell'economia e delle finanze, Wind Tre SpA, Procura Generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma og Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri.	6
2020/C 348/09	Sag C-322/20 P: Appel iværksat den 14. juli 2020 af Wonder Line, SL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. maj 2020 i sag T-284/19, Wonder Line mod EUIPO — De Longhi Benelux (KENWELL)	6
2020/C 348/10	Sag C-355/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30. juli 2020 — Forbundsrepublikken Tyskland mod BL og BC	6
2020/C 348/11	Sag C-368/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 5. august 2020 — NW mod Landespolizeidirektion Steiermark	7
2020/C 348/12	Sag C-369/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 5. august 2020 — NW mod Bezirkshauptmannschaft Leibnitz	8
2020/C 348/13	Sag C-371/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 7. august 2020 — Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret af den personligt hæftende selskabsdeltager Peek & Cloppenburg Düsseldorf Komplementär B.V. mod Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret af den personligt hæftende selskabsdeltager Van Graaf Management GmbH	9
2020/C 348/14	Sag C-375/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Coimbra (Portugal) den 10. august 2020 — Liberty Seguros, SA mod DR	10
2020/C 348/15	Sag C-377/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 29. juli 2020 — Servizio Elettrico Nazionale SpA m.fl. mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato m.fl.	10
2020/C 348/16	Sag C-379/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 11. august 2020, B mod Udlændingenævnet	11
2020/C 348/17	Sag C-402/20 P: Appel iværksat den 24. august 2020 af Lípidos Santiga, SA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 11. juni 2020 i sag T-561/19, Lípidos Santiga mod Kommissionen	12

Retten

2020/C 348/18	Sag T-143/19: Rettens kendelse af 3. juli 2020 — Solar Ileias Bompaina mod Kommissionen (Annulatio­nssøgsmål – statsstøtte – aktører på markedet for elektricitet produceret fra vedvarende energikilder – elkøbsaftaler – lovændringer med tilbagevirkende kraft bestående i at begrænse takstfordelene – klage til Kommissionen, hvori det gøres gældende, at der foreligger støtte til fordel for energileverandørerne – afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked – status af interesseret part – sikring af procesrettighederne – afvisning)	13
2020/C 348/19	Sag T-562/19: Rettens kendelse af 2. juli 2020 — Klein mod Kommissionen (Passivitetssøgsmål – medicinsk udstyr – artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv 93/42/EØF – beskyttelses­klausulprocedure – en medlemsstats underretning om en afgørelse om forbud mod markedsføring af et medicinsk udstyr – Kommissionens manglende afgørelse – søgsmålsfrist – afvisning)	13
2020/C 348/20	Sag T-616/19: Rettens kendelse af 10. juli 2020 — Katjes Fassin mod EUIPO — Haribo The Netherlands & Belgium (WONDERLAND) (Annulatio­nssøgsmål – EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket WONDERLAND – ældre Benelux-ordmærke WONDERMIX – relative registreringshindringer – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	14

2020/C 348/21	Sag T-619/19: Rettens kendelse af 10. juli 2020 — KF mod Satcen [Annullations- og erstatnings-søgsmål – ansatte ved Satcen – kontraktansatte – Unionens retsinstansers kompetence – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – afgørelse om at indlede en administrativ undersøgelse vedrørende sagsøgeren til opfyldelse af en dom fra Retten – akt, der indeholder et klagepunkt – påstand om renter af et beløb tildelt af Retten i erstatning for det lidte tab – artikel 76, litra d), i procesreglementet – åbenbart, at sagen skal afvises]	15
2020/C 348/22	Sag T-627/19: Rettens kendelse af 14. juli 2020 — Shindler m.fl. mod Kommissionen (Passivitets- og annullationssøgsmål – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union – anmodninger om vedtagelse af en afgørelse om bevarelse af unionsborgerskabet for visse statsborgere fra Det Forenede Kongerige og en afgørelse om forskellige foranstaltninger vedrørende rettigheder for statsborgere fra Det Forenede Kongerige – Kommissionens stillingtagen – manglende opfordring til at handle – afslag på at vedtage en afgørelse om bevarelse af unionsborgerskabet for visse statsborgere fra Det Forenede Kongerige – manglende søgsmålsinteresse – åbenbart, at sagen skal afvises)	15
2020/C 348/23	Sag T-640/19: Rettens kendelse af 14. juli 2020 — Sasol Germany m.fl. mod ECHA (Annullations-søgsmål – REACH – særligt problematiske stoffer – udarbejdelse af en liste over stoffer, der er identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 – afgørelse, der identificerer 4-tert-butylphenol som et stof, der opfylder kriterierne for optagelse på listen – formalitetsindsigelse – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – ren gennemførelsesretsakt – manglende søgsmålsinteresse – afvisning)	16
2020/C 348/24	Sag T-715/20: Rettens kendelse af 17. juli 2020 — Wagenknecht mod Det Europæiske Råd (Passivitets-søgsmål – beskyttelse af Unionens finansielle interesser – bekæmpelse af svig – møde i Det Europæiske Råd – flerårig finansiell ramme – finansforordning – angivelig interessekonflikt hos Den Tjekkiske Republiks repræsentant under et møde i Det Europæiske Råd – Det Europæiske Råds angivelige passivitet – procesreglementets artikel 130 – søgsmålsinteresse – søgsmålskompetence – Det Europæiske Råds stillingtagen – ophør af passivitet – afvisning – artikel 15, stk. 2, TEU – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	17
2020/C 348/25	Sag T-838/19: Rettens kendelse af 15. juli 2020 — Koopman International mod EUIPO — Tinnus Enterprises og Mystic Products (Installationer til væskedistribution) (Annullationssøgsmål – EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver installationer til væskedistribution – suspension af sagen for appelkammeret – retsakt, der ikke kan anfægtes – forberedende akt – afvisning)	18
2020/C 348/26	Sag T-839/19: Rettens kendelse af 15. juli 2020 — Koopman International mod EUIPO — Tinnus Enterprises og Mystic Products (Installationer til væskedistribution) (Annullationssøgsmål – EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver installationer til væskedistribution – suspension af sagen for appelkammeret – retsakt, der ikke kan anfægtes – forberedende akt – afvisning)	18
2020/C 348/27	Sag T-840/19: Rettens dom af 15. juli 2020 — Koopman International mod EUIPO — Tinnus Enterprises og Mystic Products (Installationer til væskedistribution) (Annullationssøgsmål – EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver installationer til væskedistribution – suspension af sagen for appelkammeret – retsakt, der ikke kan anfægtes – forberedende akt – afvisning)	19
2020/C 348/28	Sag T-841/19: Rettens dom af 15. juli 2020 — Koopman International mod EUIPO — Tinnus Enterprises og Mystic Products (Installationer til væskedistribution) (Annullationssøgsmål – EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver installationer til væskedistribution – suspension af sagen for appelkammeret – retsakt, der ikke kan anfægtes – forberedende akt – afvisning)	20
2020/C 348/29	Sag T-842/19: Rettens kendelse af 15. juli 2020 — Koopman International mod EUIPO — Tinnus Enterprises et Mystic Products (Installationer til væskedistribution) (Annullationssøgsmål – EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver installationer til væskedistribution – suspension af sagen for appelkammeret – retsakt, der ikke kan anfægtes – forberedende akt – afvisning)	21

2020/C 348/30	Sag T-377/20 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. juli 2020 — KN mod EØSU (Særlige rettergangsformer – personalesag – medlem af EØSU – chikane – OLAF's undersøgelse – EØSU-kontorets afgørelse – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	21
2020/C 348/31	Sag T-469/20: Sag anlagt den 21. juli 2020 — Nederlandene mod Kommissionen	22
2020/C 348/32	Sag T-482/20: Sag anlagt den 27. juli 2020 — LG m.fl. mod Kommissionen	22
2020/C 348/33	Sag T-519/20: Sag anlagt den 13. august 2020 — LP mod Parlamentet	23
2020/C 348/34	Sag T-532/20: Sag anlagt den 21. august 2020 — Phi Group mod EUIPO — Gruppo Cadoro (REDELLO)	24
2020/C 348/35	Sag T-535/20: Sag anlagt den 26. august 2020 — Müller mod EUIPO (TIER SHOP)	25
2020/C 348/36	Sag T-549/20: Sag anlagt den 27. august 2020 — Magic Box Int. Toys mod EUIPO — KMA Concepts (SUPERZINGS)	25
2020/C 348/37	Sag T-550/20: Sag anlagt den 4. september 2020 — Sharpston mod Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer	26
2020/C 348/38	Sag T-117/19: Rettens kendelse af 17. juli 2020 — Kahimbi Kasagwe mod Conseil	27
2020/C 348/39	Sag T-350/19: Rettens kendelse af 8. juli 2020 — Bontempi m.fl. mod EUIPO — Sand Cph (WhiteSand)	27
2020/C 348/40	Sag T-36/20: Rettens kendelse af 16. juli 2020 — IF mod Parlamentet	27
2020/C 348/41	Sag T-145/20: Rettens kendelse af 14. juli 2020 — IV mod Kommissionen	27

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 348/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 339 af 12.10.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 329 af 5.10.2020

EUT C 320 af 28.9.2020

EUT C 313 af 21.9.2020

EUT C 304 af 14.9.2020

EUT C 297 af 7.9.2020

EUT C 287 af 31.8.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 29. januar 2020 af ZW til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 21. november 2019 i sag T-727/18, ZW mod EIB

(Sag C-50/20 P)

(2020/C 348/02)

*Processprog: engelsk***Parter***Appellant: ZW (ved dikigoros T. Petsas)**Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)*

Den Europæiske Unions Domstol (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 3. september 2020 besluttet delvist at afvise appellen, delvist forkaste den som åbenbart ugrundet og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 8. maj 2020 — NE mod Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Sag C-205/20)

(2020/C 348/03)

*Processprog: tysk***Den forelæggende ret***Landesverwaltungsgericht Steiermark***Parter i hovedsagen***Sagsøger: NE**Sagsøgt myndighed: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld**Procesdeltager: Finanzpolizei Team 91***Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Er kravet om, at sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed, som er fastsat i artikel 20 i direktiv 2014/67/EU ⁽¹⁾ og fortolket i Den Europæiske Unions Domstols kendelser *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (sag C-645/18) ⁽²⁾ og *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (forenede sager C-140/19, C-141/19, C-492/19–C-494/19) ⁽³⁾, en direkte anvendelig direktivbestemmelse?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Gør en fortolkning af national lovgivning i overensstemmelse med EU-retten det muligt og nødvendigt for de nationale retsinstanser og myndigheder at supplere de nationale sanktionsbestemmelser, som finder anvendelse i den foreliggende sag, med de kriterier vedrørende kravet om forholdsmæssighed, som er fastlagt i Den Europæiske Unions Domstols kendelser *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (sag C-645/18) og *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (forenede sager C-140/19, C-141/19, C-492/19–C-494/19), uden at der er udstedt en ny national bestemmelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15.5.2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen») (EUT 2014, L 159, s. 11).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2019:1108.

⁽³⁾ ECLI:EU:2019:1103.

**Appel iværksat den 9. juni 2020 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Ottende Afdeling) den 2. april 2020 i sag T-571/17, UG mod Kommissionen**

(Sag C-249/20 P)

(2020/C 348/04)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: UG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Ottende Afdeling) den 2. april 2020 i sag T-571/17, UG mod Kommissionen.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder (præmis 64-71 i den appellerede dom)

Ifølge fast retspraksisforeligger der en urigtig gengivelse, der er underlagt Domstolens prøvelse, når bedømmelsen af de eksisterende beviser forekommer åbenbar urigtig. En sådan forkert gengivelse skal følge klart af sagsakterne.

I anbringendets første led har Kommissionen gjort gældende, at Rettens konklusion, hvorefter ansættelsesmyndigheden fastsatte en for kort frist for UG til at afhjælpe den utilstrækkelige faglige indsats, modsiges af beviserne i sagen. Ansættelsesmyndigheden krævede ikke, at UG opfyldte samtlige de mål, der var fastsat i bedømmelsesrapporten for 2015, og genskabte et tillidsforhold til sine arbejdskolleger inden for en frist på tre måneder.

Ifølge anbringendets andet led koncentrerede Retten fejlagtigt sin undersøgelse omkring spørgsmålet om de ubegrundede fravær og undlod at tage hensyn til den gentagne karakter af flere oplysninger om utilstrækkelig faglig indsats, som blev konstateret i afgørelsen af 17. oktober 2016 og i skrivelsen af 8. september 2016.

2. Andet anbringende: Retlige fejl (præmis 72-77 i den appellerede dom)

Retten annullerede den anfægtede afgørelse som følge af en faktisk fejl, uden imidlertid at godtgøre, at denne fejl var »åbenbar«. Ansættelsesmyndigheden råder imidlertid over et vidt skøn på området for afskedigelse og den prøvelse, der foretages af Retten, begrænser sig til en undersøgelse af, at der ikke er anlagt et åbenbart urigtigt skøn og ikke foreligger magtfordrejning. Retten identificerede en fejl i den anfægtede afgørelse, som kun vedrørte en af de oplysninger om utilstrækkelig faglig indsats, som ansættelsesmyndigheden havde henledt UG's opmærksomhed på, en fejl, som ikke var »åbenbar og som derfor ikke kunne føre til en annulation af den anfægtede afgørelse.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Erfurt (Tyskland) den 24. juni 2020 —
A, G, E mod B AG**

(Sag C-276/20)

(2020/C 348/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Erfurt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A, G, E

Sagsøgt: B AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kræver EU-retten, navnlig effektivitetsprincippet og EU's grundlæggende rettigheder, at der i tilfælde af en bil- eller motorproducentens tilsidesættelse af de europæiske godkendelsesregler og de europæiske udstødningsnormer ikke foretages modregning af den faktiske benyttelse af køretøjet i køberens skade? Gælder et sådant forbud mod fradrag under alle omstændigheder i tilfælde af, at en producent urimeligt og forsætligt forvolder kunden skade?
- 2) Er den forelæggende ret en uafhængig og upartisk domstol som omhandlet i artikel 267 TEUF sammenholdt med artikel 19, stk. 1, tredje punktum, TEU samt artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 3. juli 2020 —
Commerzbank AG mod E.O.**

(Sag C-296/20)

(2020/C 348/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Commerzbank AG

Revisionsindstævnt: E.O.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Lugano II-konventionens ⁽¹⁾ artikel 15, stk. 1, litra c), fortolkes således, at »udøvelse« af erhvervmæssig virksomhed i den konventionsstat, på hvis område forbrugeren har bopæl, forudsætter, at forbrugers medkontrahent har en grænseoverskridende aktivitet allerede ved aftalens forberedelse og indgåelse, eller finder bestemmelsen også anvendelse med henblik på at fastlægge den kompetente ret for et søgsmål, hvis parterne ved indgåelsen af aftalen havde bopæl som defineret i artikel 59 og 60 i Lugano II-konventionen i samme konventionsstat, og retsforholdets relation til udlandet først er opstået efterfølgende derved, at forbrugeren senere er flyttet til en anden konventionsstat?
- 2) Såfremt det ikke er nødvendigt, at der foreligger en grænseoverskridende aktivitet allerede på tidspunktet for indgåelsen af aftalen:

Udelukker Lugano II-konventionens artikel 15, stk. 1, litra c), sammenholdt med Lugano II-konventionens artikel 16, stk. 2, generelt, at den kompetente ret bestemmes i henhold til Lugano II-konventionens artikel 5, nr. 1), hvis forbrugeren i perioden mellem indgåelsen af aftalen og anlæggelsen af sagen er flyttet til en anden konventionsstat, eller kræves det desuden, at forbrugers medkontrahent også udøver sin virksomhed i denne stat eller retter sin virksomhed mod den, og at aftalen er omfattet af denne virksomhed?

⁽¹⁾ Konvention om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2007, L 339, s. 3).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Mainz (Tyskland) den 16. juli 2020 —
KX mod PY GmbH**

(Sag C-317/20)

(2020/C 348/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Mainz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KX

Sagsøgt: PY GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område [org. s. 2] fortolkes således, at bestemmelsen foruden at regulere den internationale kompetence også fastsætter en regel om de nationale domstoles stedlige kompetence i sager om rejsekontrakter, som skal overholdes af den ret, der træffer afgørelse i sagen, når såvel forbrugeren i sin egenskab af rejsende som hans kontrahent, rejsearrangøren, har deres bopæl i samme medlemsstat, men rejsemålet ikke ligger i denne medlemsstat, men i udlandet (såkaldte »uægte indlandssager«), med den konsekvens, at forbrugeren som supplement til de nationale kompetenceregler kan anlægge sag mod rejsearrangøren vedrørende kontrakten ved retten på det sted, hvor han har sin bopæl?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. juli 2020 — Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA og Vodafone Italia SpA. mod Ministero della Giustizia, Ministero dello sviluppo economico, Ministero dell'economia e delle finanze, Wind Tre SpA, Procura Generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma og Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri.

(Sag C-318/20)

(2020/C 348/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellanter: Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero della Giustizia, Ministero dello sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Vodafone Italia SpA.

Indstævnte: Ministero della Giustizia, Ministero dello sviluppo economico, Ministero dell'economia e delle finanze, Wind Tre SpA, Procura Generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma og Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri.

Præjudicielt spørgsmål

Er de almindelige principper i artikel 18 TEUF, 26 TEUF og 102 ff. TEUF til hinder for en national lovgivning, der ved fastlæggelsen af reglerne for fastsættelse af telekommunikationsoperatørernes takst for aflytningsaktiviteter efter anmodning fra de judicielle myndigheder ikke bestemmer, at princippet om fuldstændig refusion af omkostninger skal overholdes?

Appel iværksat den 14. juli 2020 af Wonder Line, SL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. maj 2020 i sag T-284/19, Wonder Line mod EUIPO — De Longhi Benelux (KENWELL)

(Sag C-322/20 P)

(2020/C 348/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Wonder Line, SL (ved abogado E. Manresa Medina)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 26. august 2020 har Domstolens vicepræsident afvist appellen og pålagt appellanten at bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30. juli 2020 — Forbundsrepublikken Tyskland mod BL og BC

(Sag C-355/20)

(2020/C 348/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgte: BL og BC

Procesdeltager: Stadt Chemnitz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Kan det ved familiesammenføring med en uledsaget mindreårig flygtning i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), og artikel 2, litra f), i Rådets direktiv 2003/86/EF⁽¹⁾ være en »betingelse« som omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/86/EF, at vedkommende fortsat er mindreårig? Er en medlemsstats ordning, hvorefter de familiesammenførte forældre til en uledsaget mindreårig flygtning som omhandlet i artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86/EF kun indrømmes en (afledt) opholdsret i medlemsstaten, så længe flygtningen rent faktisk stadig er mindreårig, forenelig med de førnævnte bestemmelser?
- b) Såfremt spørgsmålene under det første spørgsmål, litra a), besvares bekræftende, skal artikel 16, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 10, stk. 3, litra a), og artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86/EF da fortolkes således, at en medlemsstat, efter hvis retsfor skrifter forældrenes (afledte) opholdsret er begrænset til perioden, indtil barnet bliver myndigt, kan give afslag på en ansøgning om indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring, som er indgivet af forældrene, der stadig opholder sig i tredjelandet, når flygtningen er blevet myndig, inden der træffes endelig afgørelse vedrørende en ansøgning, der er blevet indgivet under en administrativ eller retslig procedure inden for tre måneder efter anerkendelsen af flygtningestatus?

- 2) Såfremt spørgsmålene i det første spørgsmål besvares således, at et afslag på familiesammenføring ikke er lovligt:

Hvilke krav skal der stilles til det faktiske familieliv som omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b), i direktiv 2003/86/EF i tilfælde af forældres sammenføring med en flygtning, som er blevet myndig, inden der træffes afgørelse om ansøgningen om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring? Navnlig ønskes følgende oplyst:

- a) Er det i så henseende tilstrækkeligt, at der er tale om førstegradsslægtskab i lige opstigende linje [artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86/EF], eller kræves der også et faktisk familieliv?

- b) Såfremt der også kræves et faktisk familieliv:

Hvilken intensitet kræves der i så henseende? Er det med henblik herpå eksempelvis tilstrækkeligt med lejlighedsvis eller regelmæssig kontakt ved besøg, kræves det, at familien bor sammen i en fælles husholdning, eller kræves der derudover et fællesskab, hvis medlemmer er afhængige af hinanden med henblik på hjælp i dagligdagen?

- c) Kræver en sammenføring af forældrene, der stadig opholder sig i tredjelandet, og som har indgivet ansøgning om familiesammenføring med et barn med flygtningestatus, som i mellemtiden er blevet myndigt, at det kan forventes, at familielivet efter indrejsen (gen)optages i medlemsstaten på den måde, der kræves i henhold til det andet spørgsmål, litra b)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22.9.2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251, s. 12)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 5. august 2020 — NW mod Landespolizeidirektion Steiermark

(Sag C-368/20)

(2020/C 348/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NW

Sagsøgt: Landespolizeidirektion Steiermark

Præjudicielle spørgsmål

1) Er EU-retten til hinder for nationale retsregler, der gennem sammenkædning af nationale bekendtgørelser skaber en kumulation af perioder med forlængelse af grænsekontrol, hvorved det er muligt at foretage en grænsekontrol, som overskrider toårsfristen i artikel 25 og 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en EU-kodeks for personers grænsepassage, uden at Rådet har truffet en gennemførelsesafgørelse herom i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399⁽¹⁾ om en EU-kodeks for personers grænsepassage?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal princippet om unionsborgernes ret til fri bevægelighed, som fastsat i artikel 21, stk. 1, TEUF og artikel 45, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽²⁾, navnlig set i lyset af princippet i artikel 22 i forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage, hvorefter der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser, fortolkes således, at retten til fri bevægelighed også omfatter en ret til ikke at lade sig underkaste personkontrol ved de indre grænser, med forbehold af de i traktaterne og herudover navnlig de i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage fastsatte betingelser og undtagelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9.3.2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT 2016, L 77, s. 1), berigtiget ved EUT 2018, L 272, s. 69).

⁽²⁾ EUT 2012, C 326, S. 391.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 5. august 2020 — NW mod Bezirkshauptmannschaft Leibnitz

(Sag C-369/20)

(2020/C 348/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NW

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Leibnitz

Præjudicielle spørgsmål

1) Er EU-retten til hinder for nationale retsregler, der gennem sammenkædning af nationale bekendtgørelser skaber en kumulation af perioder med forlængelse af grænsekontrol, hvorved det er muligt at foretage en grænsekontrol, som overskrider toårsfristen i artikel 25 og 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399⁽¹⁾, uden at Rådet har truffet en gennemførelsesafgørelse herom i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399?

2) Skal princippet om unionsborgernes ret til fri bevægelighed, som fastsat i artikel 21, stk. 1, TEUF og artikel 45, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽¹⁾, navnlig set i lyset af princippet i artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399, hvorefter der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser, fortolkes således, at retten til fri bevægelighed også omfatter en ret til ikke at lade sig underkaste personkontrol ved de indre grænser, med forbehold af de i traktaterne og herudover navnlig de i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 fastsatte betingelser og undtagelser?

3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende:

Skal artikel 21, stk. 1, TEUF og artikel 45, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, set i lyset af, at retten til fri bevægelighed skal have effektiv virkning, fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af nationale regler, hvorefter en person under varsel om en administrativ sanktion er forpligtet til at forevise pas eller identitetskort ved indrejse via en indre grænse i EU, selv om den specifikke kontrol ved de indre grænser er i strid med EU-rettens bestemmelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9.3.2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT 2016, L 77, s. 1, som berigtiget i EUT 2018, L 272, s. 69).

⁽²⁾ EUT 2012, C 326, s. 391.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 7. august 2020 —
Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret af den personligt hæftende selskabsdeltager Peek &
Cloppenburg Düsseldorf Komplementär B.V. mod Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret af den
personligt hæftende selskabsdeltager Van Graaf Management GmbH**

(Sag C-371/20)

(2020/C 348/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og appellant: Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret af den personligt hæftende selskabsdeltager Peek & Cloppenburg Düsseldorf Komplementär B.V.

Sagsøger og indstævnt: Peek & Cloppenburg KG, repræsenteret af den personligt hæftende selskabsdeltager Van Graaf Management GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. Foreligger der kun en »betaling« af en reklame som omhandlet i punkt 11), første punktum, i bilag I til direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾, såfremt anvendelsen af redaktionelt indhold i medierne til at promovere produktet sker mod en modydelse i penge, eller omfatter begrebet »betaling« enhver form for modydelse, uanset om denne udgøres af penge, varer eller tjenesteydelser eller af andre aktiver?
2. Forudsætter punkt 11), første punktum, i bilag I til direktiv 2005/29/EF, at den erhvervsdrivende giver medievirksomheden fordel af pengeværdi som modydelse for anvendelsen af redaktionelt indhold, og, såfremt dette besvares bekræftende, skal det også lægges til grund, at der foreligger en sådan modydelse i et tilfælde, hvor medievirksomheden rapporterer om en reklamekampagne afviklet i fællesskab med en erhvervsdrivende, såfremt den erhvervsdrivende har stillet billedrettigheder til rådighed for medievirksomheden med henblik på rapporteringen, begge virksomheder har bidraget til at dække omkostningerne og til arbejdet i forbindelse med reklamekampagnen, og reklamekampagnen har til formål at promovere begge virksomheders produkter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT 2005, L 149, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Coimbra (Portugal) den 10. august 2020 — Liberty Seguros, SA mod DR

(Sag C-375/20)

(2020/C 348/14)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Coimbra

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Liberty Seguros, SA

Sagsøgt: DR

Intervenienter: Fundo de Garantia Automóvel, VS, FN, JT og Seguradoras Unidas, SA

Præjudicielle spørgsmål

Er EU-retten, og navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF⁽¹⁾, til hinder for en national bestemmelse, hvorefter ugyldigheden af en aftale om ansvarsforsikring for motorkøretøjer kan gøres gældende over for de skadelidte tredjemænd og Fundo de Garantia Automóvel (garantifond for motorkøretøjer), når den nævnte ugyldighed følger af den omstændighed, at forsikringstageren har benyttet det forsikrede køretøj til fordækt og ulovlig befordring af personer og varer mod betaling og har skjult et sådant formål for forsikringselskabet? Ville svaret være det samme, hvis passagererne kendte til befordringens fordækte og ulovlige karakter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16.9.2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT 2009, L 263, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 29. juli 2020 — Servizio Elettrico Nazionale SpA m.fl. mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato m.fl.

(Sag C-377/20)

(2020/C 348/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellanter: Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA og Enel Energia SpA

Indstævnte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, ENEL SpA, Servizio Elettrico Nazionale SpA, Eni Gas e Luce SpA, Eni SpA, Gala SpA, Axpo Italia SpA, EJa SpA, Green Network SpA og Ass.ne Codici — Centro per i Diritti del Cittadino

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan adfærd, som er udtryk for misbrug af en dominerende stilling, i sig selv være fuldt lovlig og kun kvalificeres som »misbrug« på grund af den (potentielle) konkurrencebegrænsende virkning på referencemarkedet, eller skal den også kendetegnes ved et specifikt element af ulovlighed bestående i brug af »andre konkurrencemetoder (eller -midler)« end de »normale«, og på grundlag af hvilke kriterier kan grænsen mellem »normal« og »fordrejet« konkurrence fastlægges i det sidstnævnte tilfælde?

- 2) Sigter lovgivningen om sanktionering af misbrug mod at maksimere forbrugernes velfærd, hvorfor retsinstansen skal fastlægge, om den er (eller er i risiko for at blive) reduceret, eller har lovgivningen om sanktionering af overtrædelser af konkurrencelovgivningen til opgave i sig selv at opretholde markedets konkurrencestruktur med henblik på at undgå, at der skabes økonomiske magtkoncentrationer, som under alle omstændigheder skal anses for at være skadelige for samfundet?
- 3) I tilfælde af misbrug af en dominerende stilling, som består i, at den dominerende virksomhed forsøger at hindre konkurrenterne i at bevare eller forøge deres markedsandele, skal den pågældende virksomhed da alligevel gives mulighed for at godtgøre, at dens adfærd — selv om den på et abstrakt plan kan have en konkurrencebegrænsende virkning — konkret ikke har været konkurrenceskadelig, og skal artikel 102 TEUF, såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, inden for rammerne af undersøgelsen af, hvorvidt der foreligger atypisk misbrug gennem ekskluderende adfærd, fortolkes således, at myndighederne har pligt at foretage en grundig vurdering af de af virksomheden indgivne økonomiske analyser vedrørende den undersøgte adfærds reelle evne til at udelukke konkurrenterne fra markedet?
- 4) Skal misbrug af en dominerende stilling alene vurderes på grundlag af dets (selv blot potentielle) virkninger på markedet, uden at der tages højde for den handlende enheds subjektive motiv, eller kan fastlæggelsen af et konkurrencebegrænsende formål udgøre et kriterium, der (selv som det eneste) kan anvendes til at vurdere, om den dominerende virksomheds adfærd udgør misbrug, eller kan fastlæggelsen af det subjektive element alene anvendes til at flytte bevisbyrden til den dominerende virksomhed (således at virksomheden skal løfte beviset for, at den ekskluderende virkning er udeblevet)?
- 5) Såfremt flere virksomheder i samme koncern har misbrugt en dominerende stilling, kan det da antages, at også de øvrige koncernmedlemmer har medvirket til overtrædelser, selv om de ikke har udøvet misbrug, således at tilsynsmyndighederne blot skal godtgøre, at virksomhederne i den koncern, som samlet set har en dominerende stilling, har udvist en bevidst parallel adfærd, om end den ikke udgør ulovlig samordning, eller skal myndighederne (lige som ved forbud mod karteller) under alle omstændigheder føre bevis, selv indirekte bevis, for en konkret situation med samordning og funktionel forbindelse mellem de forskellige virksomheder i koncernen med en dominerende stilling, især med henblik på at godtgøre moderselskabets involvering?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 11. august 2020, B
mod Udlændingenævnet**

(Sag C-379/20)

(2020/C 348/16)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: B

Sagsøgte: Udlændingenævnet

Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980⁽¹⁾ om udviklingen af associeringen, der er knyttet til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, som blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara dels af Republikken Tyrkiet, dels af EØF's medlemsstater og Fællesskabet, og som er indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF⁽²⁾ af 23. december 1963 til hinder for indførelsen og anvendelsen af en ny national foranstaltning, hvorefter familiesammenføring mellem en økonomisk aktiv tyrkisk statsborger, som opholder sig lovligt i den pågældende medlemsstat, og dennes barn, som er fyldt 15 år, forudsætter, at ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og hensynet til barnets tarv, taler derfor?

⁽¹⁾ Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19.9.1980 om udvikling af associeringen EØF-Tyrkiet (ikke offentliggjort).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963 om indgåelse af aftalen om oprettelse af en associering mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Tyrkiet (EFT 1964, 217, s. 3685).

Appel iværksat den 24. august 2020 af Lípodos Santiga, SA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 11. juni 2020 i sag T-561/19, Lípodos Santiga mod Kommissionen

(Sag C-402/20 P)

(2020/C 348/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lípodos Santiga, SA (ved abogado P. Muñiz Fernández)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af kendelsen afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 11. juni 2020, Lipidos Santiga mod Kommissionen (sag T-561/19), meddelt appellantens den 12. juni 2020, for så vidt som sagen herved afvises.
- Det af appellantens anlagte søgsmål fremmes til realitetsbehandling og sagen hjemvises til Retten til afgørelse vedrørende sagens realitet.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostninger i denne sag og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at appellantens situation ikke blev berørt af Den Europæiske Unions udelukkelse af biodiesel fra palmeolie fra EU-markedet.

- A. Retten fremkom ikke en tilstrækkelig begrundelse, da den undlod at undersøge, om der er et marked for biodiesel fra palmeolie uden for REDII's⁽¹⁾ bindende mål.
- B. Retten begik en retlig fejl, da den konkluderede, at de omtvistede afgørelser ikke udløser det udtrykkelige forbud, der er indeholdt i artikel 26, stk. 2, i RED II om anvendelse af biodiesel fra palmeolie.
- C. Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at appellantens, som en konsekvens af den lave ILUC-risikoundtagelse, ikke er direkte berørt af de omtvistede bestemmelser.

Andet appelanbringende: Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at medlemsstaterne har et skøn ved implementeringen af forbuddet i artikel 26, stk. 2, i RED II, som er udløst af de omtvistede bestemmelser.

Tredje appelanbringende: Rettens retlige karakterisering af de retsvirkninger for appellantens situation, som følger af de omtvistede bestemmelser, samt Rettens fortolkning og anvendelse af den direkte berørings-test, er åbenbart urigtige.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11.12.2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT 2018, L 328, s. 82).

RET TEN

Rettens kendelse af 3. juli 2020 — Solar Ileias Bompaina mod Kommissionen

(Sag T-143/19) ⁽¹⁾

(Annulatio ns søgsmål – statsstøtte – aktører på markedet for elektricitet produceret fra vedvarende energikilder – el købsaftaler – lovændringer med tilbagevirkende kraft bestående i at begrænse takstfordelene – klage til Kommissionen, hvori det gøres gældende, at der foreligger støtte til fordel for energileverandørerne – afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked – status af interesseret part – sikring af procesrettighederne – afvisning)

(2020/C 348/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Solar Ileias Bompaina AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne A. Metaxas og A. Bartosch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K.-P. Wojcik og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF i det væsentlige med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2018) 6777 final af 10. oktober 2018 om statsstøtte SA.38967 (2014/NN-2) — Grækenland — National driftsstøtteordning til fordel for de anlæg, der anvender vedvarende energikilder, og højeffective kraftvarmeproduktionsanlæg.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Solar Ileias Bompaina AE bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 29.4.2019.

Rettens kendelse af 2. juli 2020 — Klein mod Kommissionen

(Sag T-562/19) ⁽¹⁾

(Passivitetssøgsmål – medicinsk udstyr – artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv 93/42/EØF – beskyttelsesklausulprocedure – en medlemsstats underretning om en afgørelse om forbud mod markedsføring af et medicinsk udstyr – Kommissionens manglende afgørelse – søgsmålsfrist – afvisning)

(2020/C 348/19)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Christoph Klein (Großmain, Østrig) (ved advokat H.-J. Ahl)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A.C. Becker, F. Thiran og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål på grundlag af artikel 265 TEUF med påstand om, at det fastslås, at Kommissionen retsstridigt har undladt at handle i beskyttelsesklausulproceduren indledt den 7. januar 1998 af Forbundsrepublikken Tyskland og træffe afgørelse i henhold til Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr (EFT 1993, L 169, s. 1, berigtiget i EFT 1997, L 323, s. 39) med hensyn til Inhaler-udstyret Broncho Air®.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Christoph Klein betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 7.10.2019.

Rettens kendelse af 10. juli 2020 — Katjes Fassin mod EUIPO — Haribo The Netherlands & Belgium (WONDERLAND)

(Sag T-616/19) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål – EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket WONDERLAND – ældre Benelux-ordmærke WONDERMIX – relative registreringshindringer – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2020/C 348/20)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Tyskland) (ved advokaterne T. Schmitz og M. Breuer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Haribo The Netherlands & Belgium BV (Breda, Nederlandene)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. juli 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2164/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Haribo The Netherlands & Belgium og Katjes Fassin.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet den er åbenbart retligt ugrundet.
- 2) Katjes Fassin GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og af Haribo The Netherlands & Belgium BV afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 28.10.2019.

Rettens kendelse af 10. juli 2020 — KF mod Satcen(Sag T-619/19) ⁽¹⁾

[Annullations- og erstatningssøgsmål – ansatte ved Satcen – kontraktansatte – Unionens retsinstansers kompetence – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – afgørelse om at indlede en administrativ undersøgelse vedrørende sagsøgeren til opfyldelse af en dom fra Retten – akt, der indeholder et klagepunkt – påstand om renter af et beløb tildelt af Retten i erstatning for det lidte tab – artikel 76, litra d), i procesreglementet – åbenbart, at sagen skal afvises]

(2020/C 348/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: KF (ved advokat A. Kunst og barrister N. Macaulay)

Sagsøgt: EU-Satellitcentret Satcen (ved advokat A. Guillerme)

Sagens genstand

Dels et søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen truffet af Satcens direktør den 3. juli 2019 om indledning af en undersøgelse vedrørende sagsøgeren, dels et søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt navnlig som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) KF betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om anmodningen om intervention fra Rådet for Den Europæiske Union.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 25.11.2019.

Rettens kendelse af 14. juli 2020 — Shindler m.fl. mod Kommissionen(Sag T-627/19) ⁽¹⁾

(Passivitets- og annullationssøgsmål – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union – anmodninger om vedtagelse af en afgørelse om bevarelse af unionsborgerskabet for visse statsborgere fra Det Forenede Kongerige og en afgørelse om forskellige foranstaltninger vedrørende rettigheder for statsborgere fra Det Forenede Kongerige – Kommissionens stillingtagen – manglende opfordring til at handle – afslag på at vedtage en afgørelse om bevarelse af unionsborgerskabet for visse statsborgere fra Det Forenede Kongerige – manglende søgsmålsinteresse – åbenbart, at sagen skal afvises)

(2020/C 348/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Italien) og de fem øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til kendelsen (ved advokat J. Fouchet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher, C. Giolito og E. Montaguti, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt for det første i henhold til artikel 265 TEUF med påstand om, at det fastslås, at Kommissionen ulovligt har undladt at træffe dels en afgørelse, der fra Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union bevarer unionsborgerskabet for visse statsborgere fra Det Forenede Kongerige, som på dette tidspunkt ikke har statsborgerskab i en EU-medlemsstat, uanset om der er indgået en aftale om de nærmere bestemmelser for denne udtræden, dels en afgørelse om forskellige foranstaltninger vedrørende disse statsborgeres rettigheder, såfremt denne udtræden finder sted, uden at der er indgået en sådan aftale, og for det andet i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 11. september 2019, hvorved den afslog at træffe afgørelse om bevarelse af unionsborgerskabet for de nævnte statsborgere.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Harry Shindler og de øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen, betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 383 af 11.11.2019.

Rettens kendelse af 14. juli 2020 — Sasol Germany m.fl. mod ECHA

(Sag T-640/19) (¹)

(Annullationssøgsmål – REACH – særligt problematiske stoffer – udarbejdelse af en liste over stoffer, der er identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 – afgørelse, der identificerer 4-tert-butylphenol som et stof, der opfylder kriterierne for optagelse på listen – formalitetsindsigelse – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – ren gennemførelsesretsakt – manglende søgsmålsinteresse – afvisning)

(2020/C 348/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sasol Germany GmbH (Hamborg, Tyskland) SI Group — Béthune (Béthune, Frankrig) og BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Tyskland) (ved advokaterne C. Mereu, P. Sellar og S. Saez Moreno)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä og W. Broere, som befuldmægtigede, bistået af advokat S. Raes)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af ECHA's afgørelse ED/71/2019 for så vidt som den opfører 4-tert-butylphenol som et særligt problematisk stof på listen over stoffer, der er identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1, berigtiget i EUT 2007, L 136, s. 3).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdt at træffe afgørelse vedrørende anmodningerne om intervention indgivet af Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Sverige og Europa-Kommissionen.
- 3) Sasol Germany GmbH, SI Group — Béthune og BASF SE bærer deres egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) afholdte omkostninger med undtagelse af de omkostninger, der er forbundet med anmodningerne om intervention.
- 4) Sasol Germany GmbH, SI Group — Béthune, BASF SE, Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Sverige og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 2.12.2019.

Rettens kendelse af 17. juli 2020 — Wagenknecht mod Det Europæiske Råd

(Sag T-715/20) ⁽¹⁾

(Passivitetssøgsmål – beskyttelse af Unionens finansielle interesser – bekæmpelse af svig – møde i Det Europæiske Råd – flerårig finansiell ramme – finansforordning – angivelig interessekonflikt hos Den Tjekkiske Republiks repræsentant under et møde i Det Europæiske Råd – Det Europæiske Råds angivelige passivitet – procesreglementets artikel 130 – søgsmålsinteresse – søgsmålskompetence – Det Europæiske Råds stillingtagen – ophør af passivitet – afvisning – artikel 15, stk. 2, TEU – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2020/C 348/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lukáš Wagenknecht (Pardubice, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat A. Dolejská)

Sagsøgt: Det Europæiske Råd (ved A. Westerhof Löfflerová, A. Jensen og J. Bauerschmidt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 265 TEUF med påstand om, at det fastslås, at Det Europæiske Råd ulovligt har forholdt sig passivt i forhold til sagsøgerens anmodning om at udelukke Den Tjekkiske Republiks premierminister, Andrej Babiš, fra Det Europæiske Råds møde den 20. juni 2019 og fra fremtidige møder om forhandlingerne vedrørende de finansielle overslag som følge af denne sidstnævntes angivelige interessekonflikt, henset til kravene i artikel 325, stk. 1, TEUF og artikel 61, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises fra realitetsbehandling og er under alle omstændigheder åbenbart retligt ugrundet.
- 2) Lukáš Wagenknecht betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 17.2.2020.

Rettens kendelse af 15. juli 2020 — Koopman International mod EUIPO — Tinnus Enterprises og Mystic Products (Installationer til væskedistribution)

(Sag T-838/19) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål – EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver installationer til væskedistribution – suspension af sagen for appelkammeret – retsakt, der ikke kan anfægtes – forberedende akt – afvisning)

(2020/C 348/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne G. van den Bergh og B. Brouwer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat A. Odle)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Barselona, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. september 2019 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1005/2018-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem på den ene side Mystic Products Import & Export og Koopman International og på den anden side Tinnus Enterprises.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Koopman International BV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Tinnus Enterprises LLC afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens kendelse af 15. juli 2020 — Koopman International mod EUIPO — Tinnus Enterprises og Mystic Products (Installationer til væskedistribution)

(Sag T-839/19) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål – EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver installationer til væskedistribution – suspension af sagen for appelkammeret – retsakt, der ikke kan anfægtes – forberedende akt – afvisning)

(2020/C 348/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne G. van den Bergh og B. Brouwer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat A. Odle)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Barselona, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. september 2019 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1006/2018-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem på den ene side Mystic Products Import & Export og Koopman International og på den anden side Tinnus Enterprises.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Koopman International BV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Tinnus Enterprises LLC afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens dom af 15. juli 2020 — Koopman International mod EUIPO — Tinnus Enterprises og Mystic Products (Installationer til væskedistribution)

(Sag T-840/19) (¹)

(Annulationssøgsmål – EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver installationer til væskedistribution – suspension af sagen for appelkammeret – retsakt, der ikke kan anfægtes – forberedende akt – afvisning)

(2020/C 348/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne G. van den Bergh og B. Brouwer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat A. Odle)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. september 2019 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1008/2018-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem den ene side Mystic Products Import & Export og Koopman International og Tinnus Enterprises på den anden side.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Koopman International BV bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og af Tinnus Enterprises LLC afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens dom af 15. juli 2020 — Koopman International mod EUIPO — Tinnus Enterprises og Mystic Products (Installationer til væskedistribution)

(Sag T-841/19) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål – EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver installationer til væskedistribution – suspension af sagen for appelkammeret – retsakt, der ikke kan anfægtes – forberedende akt – afvisning)

(2020/C 348/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne G. van den Bergh og B. Brouwer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat A. Odle)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. september 2019 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1009/2018-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem den ene side Mystic Products Import & Export og Koopman International og Tinnus Enterprises på den anden side.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Koopman International BV bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og af Tinnus Enterprises LLC afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens kendelse af 15. juli 2020 — Koopman International mod EUIPO — Tinnus Enterprises et Mystic Products (Installationer til væskedistribution)

(Sag T-842/19) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål – EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver installationer til væskedistribution – suspension af sagen for appelkammeret – retsakt, der ikke kan anfægtes – forberedende akt – afvisning)

(2020/C 348/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Koopman International BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne G. van den Bergh og B. Brouwer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat A. Odle)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. september 2019 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1010/2018-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Mystic Products Import & Export og Koopman International på den ene side og Tinnus Enterprises på den anden side.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Koopman International BV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Tinnus Enterprises LLC afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. juli 2020 — KN mod EØSU

(Sag T-377/20 R)

(Særlige rettergangsformer – personalesag – medlem af EØSU – chikane – OLAF's undersøgelse – EØSU-kontorets afgørelse – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2020/C 348/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KN (ved advokaterne M. Casado García-Hirschfeld og M. Aboudi)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, I. Pouli og A. Carvajal García-Valdecasas, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 og artikel 279 TEUF med påstand dels om udsættelse af gennemførelsen af EØSU's afgørelse af 9. juni 2020, hvorved sagsøgeren navnlig blev frataget alle ledelsesmæssige og personaleadministrative funktioner, dels om midlertidige udsættelse af fremsendelsen af denne afgørelse til EU-institutionerne og til visse organer i medlemsstaterne.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 21. juli 2020 — Nederlandene mod Kommissionen**(Sag T-469/20)**

(2020/C 348/31)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, J. Langer og M. de Ree, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2020) final 2998 af 12. maj 2020 vedrørende statsstøtteordning SA.54537 (2020/NN) — Nederlandene, forbud mod kulbaseret elproduktion i Nederlandene, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Der foreligger en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, da Kommissionen har lagt til grund, at Vattenfall er blevet indrømmet en fordel.
2. Der foreligger en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, da Kommissionen har lagt en urigtig fordeling af bevisbyrden til grund.
3. Der foreligger en tilsidesættelse af begrundelsespligten i artikel 296 TEUF, da Kommissionen hverken har begrundet, hvorfor det er tvivlsomt, om der består et krav på kompensation, eller fastslået størrelsen af den kompensation, som Vattenfall har modtaget, og da afgørelsen i sig selv er selvmodsigende.
4. Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, da Kommissionen har erklæret den kompensation, som Vattenfall har modtaget, for forenelig med det indre marked, uden at have beføjelse til det.
5. Der foreligger en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, da Kommissionen har undladt at fastslå, om den kompensation, som Vattenfall har modtaget, skal anses for statsstøtte som omhandlet i artikel 107, st. 1, TEUF.

Sag anlagt den 27. juli 2020 — LG m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-482/20)**

(2020/C 348/32)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: LG og fem andre sagsøgere (ved advokaterne A. Sigal og M. Teder)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annulotion, i henhold til artikel 263 TEUF, af en stiltiende afgørelse fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) af 26. maj 2020 om afslag på sagsøgernes krav om beskyttelse af fortroligheden af korrespondancen mellem sagsøgerne og deres eksterne advokat, medmindre sagsøgerne forklarer konteksten for og indholdet af en sådan korrespondance, som nyder retlig beskyttelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgernes ret til fortrolighed med hensyn til en korrespondance er en grundlæggende, omend uskreven, ret i henhold til EU-retten, som anerkendt i Domstolens praksis. Udøvelsen af denne ret kan ikke, som påstået, betinges af, at sagsøgerne godtgør, at deres fortrolige korrespondance har en væsentlig forbindelse til selve den undersøgelse, med hensyn til hvilken deres korrespondances fortrolighed er beskyttet; dette ville være i strid med formålet med beskyttelse af en korrespondances fortrolighed.
2. Andet anbringende om, at sagsøgernes ret til beskyttelse af en korrespondances fortrolighed hidrører fra henholdsvis EMRK og fra Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til privatliv i henhold til artikel 8 i EMRK (chartrets artikel 7) og retten til forsvar i henhold til artikel 6 i EMRK (chartrets artikel 47). Beskyttelsen af en korrespondances fortrolighed i henhold til EMRK og chartret afhænger ikke, som det er gjort gældende, af formålet af indholdet af den relevante korrespondance, men udelukkende af identiteten af deltagerne heri.
3. Tredje anbringende om, at selv om retten til beskyttelse af en korrespondances fortrolighed i henhold til EMRK og chartret kan begrænses af hensyn til den almene interesse, skal sådanne begrænsninger ske i form af en lov. De kan ikke, som det er gjort gældende, være baseret på en skønsmæssig afgørelse truffet af en administrativ ophavsmand.

Sag anlagt den 13. august 2020 — LP mod Parlamentet

(Sag T-519/20)

(2020/C 348/33)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: LP (ved advokaterne J. Bosquet og G. Op de Beeck)

Sagsøgt: Europa Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annulotion af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 22. oktober 2019 om afslag på at ansætte sagsøgeren som akkrediteret parlamentarisk assistent i Europa-Parlamentet (den første anfægtede afgørelse).
- Annulotion af afgørelsen af 14. maj 2020 truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær om afslag på sagsøgerens klage i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, over den første anfægtede afgørelse (den anden anfægtede afgørelse).
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende.

Det eneste anbringende: tilsidesættelse af artikel 128, stk. 2, litra c), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union og af artikel 41, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- Tilsidesættelse af artikel 128, stk. 2, litra c), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, for så vidt som Europa-Parlamentet fejlagtigt fortolker denne artikel således, at den kræver en ren straffeattest. Denne artikel vedrører imidlertid garantier forbundet med stillingen, hvorefter en anmærkning på et uddrag af straffeattesten kun er relevant, når den kan stride imod et aspekt forbundet med stillingen eller kan have indvirkning på udøvelsen af stillingen i praksis. Begrundelsen for den anfægtede afgørelse strider mod førnævnte artikel, eftersom sagsøgte i den anden anfægtede afgørelse bekræfter, at der ikke foreligger nogen eksisterende, reel og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en lovformelig udøvelse af stillingen, eftersom der kun foreligger »tvivl« om sagsøgerens moralske integritet.
- Tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af omsorgsprincippet, som udspringer heraf, for så vidt som Europa-Parlamentet ikke tog hensyn til alle relevante faktorer ved dens bedømmelse i forbindelse med sagsøgerens ansættelse. Der blev ikke taget hensyn til tillidsforholdet til det berørte medlem af Europa-Parlamentet eller til den omstændighed, at sagsøgeren allerede er parlamentarisk assistent i Parlamentet for en af forbundsstaterne i Belgien. Endvidere har Europa-Parlamentet ikke taget noget hensyn til sagsøgerens indrømmelse af skyld i hans klage ved at fastslå, at han mangler ansvarsfølelse, for så vidt som han relativiserer den overtrædelse, der er opført på uddraget af hans straffeattest. De anfægtede afgørelser er derfor behæftet med en manglende begrundelse.

Sag anlagt den 21. august 2020 — Phi Group mod EUIPO — Gruppo Cadoro (REDELLO)

(Sag T-532/20)

(2020/C 348/34)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Phi Group GmbH (Zug, Schweiz) (ved advokaterne P. Campolini og L. Bidaine)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gruppo Cadoro GmbH (Eglisau, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Phi Group GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket REDELLO — registreringsansøgning nr. 17 929 193

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. juni 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2677/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- Det fastslås, at indsigelsen mod varemærkeansøgningen ikke kan tiltrædes, eller, subsidiært, at sagen hjemvises til EUIPO med henblik på, at kontoret drager alle de nødvendige konsekvenser af Rettens afgørelse.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.
- EUIPO og — om nødvendigt — intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne i nærværende sag.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. august 2020 — Müller mod EUIPO (TIER SHOP)

(Sag T-535/20)

(2020/C 348/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Müller GmbH & Co. KG (Ulm, Tyskland) (ved advokat S. Mühlberger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket TIER SHOP — registreringsansøgning nr. 18 022 495

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. juni 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2600/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som der herved meddeles afslag på ansøgning om EU-varemærke nr. 18 022 495.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 27. august 2020 — Magic Box Int. Toys mod EUIPO — KMA Concepts (SUPERZINGS)

(Sag T-549/20)

(2020/C 348/36)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Magic Box Int. Toys SLU (Sant Cugat del Vallés, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: KMA Concepts Ltd. (Hong Kong, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Magic Box Int. Toys SLU

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SUPERZINGS — registreringsansøgning nr. 16 164 204

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. juni 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2511/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Eventuelle modparter tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 4. september 2020 — Sharpston mod Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

(Sag T-550/20)

(2020/C 348/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eleanor Sharpston (Schoenfels, Luxembourg) (ved Barrister-at-Law N. Forwood og J. Flynn, QC)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af afgørelsen af 2. september 2020 truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer om udnævnelse af tre dommere og en generaladvokat ved Den Europæiske Unions Domstol, for så vidt som den indebærer en udnævnelse af Anathasios Rantos som generaladvokat ved Domstolen med virkning fra den 7. september 2020.
- Rådet for Den Europæiske Union og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 50, stk. 3, TEU. Det gøres gældende, at hverken denne artikel eller nogen anden bestemmelse i den primære EU-ret fremkaldte eller krævede et automatisk ophør af sagsøgerens mandat som generaladvokat, der udløber den 6. oktober 2021. Der var følgelig ingen ledig stilling, som Anathasios Rantos lovligt kunne udnævnes til.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af det grundlæggende princip i EU-retten om domstolenes uafhængighed. Den omtvistede afgørelse tilsidesatte, ved at tage stilling til et åbenlyst omtvistet og kontroversielt spørgsmål vedrørende mandatet for et fungerende medlem af Domstolen, de beskyttelsesforanstaltninger, der er indført ved den primære EU-ret (navnlig i afsnit I i statuten for Den Europæiske Unions Domstol) med henblik på kategorisk at fjerne dette medlem af Domstolen fra sin stilling.
3. Tredje anbringende om manglende proportionalitet og manglende »tvingende legitime hensyn«. Hverken traktaternes ordlyd eller en generaladvokats opgaver involverer nogen form for fortsat forbindelse til nogen medlemsstat efter deres udnævnelse. En tilendebringelse af hendes mandat vil derfor være uforholdsmæssig og ikke udgøre de »tvingende legitime hensyn«, som retspraksis kræver for indgriben i mandatet for et fungerende medlem af Domstolen.

Rettens kendelse af 17. juli 2020 — Kahimbi Kasagwe mod Conseil**(Sag T-117/19) ⁽¹⁾**

(2020/C 348/38)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens kendelse af 8. juli 2020 — Bontempi m.fl. mod EUIPO — Sand Cph (WhiteSand)**(Sag T-350/19) ⁽¹⁾**

(2020/C 348/39)

Processprog: engelsk

Formanden for Tiende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 29.7.2019.

Rettens kendelse af 16. juli 2020 — IF mod Parlamentet**(Sag T-36/20) ⁽¹⁾**

(2020/C 348/40)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 6.4.2020.

Rettens kendelse af 14. juli 2020 — IV mod Kommissionen**(Sag T-145/20) ⁽¹⁾**

(2020/C 348/41)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 15.6.2020.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA